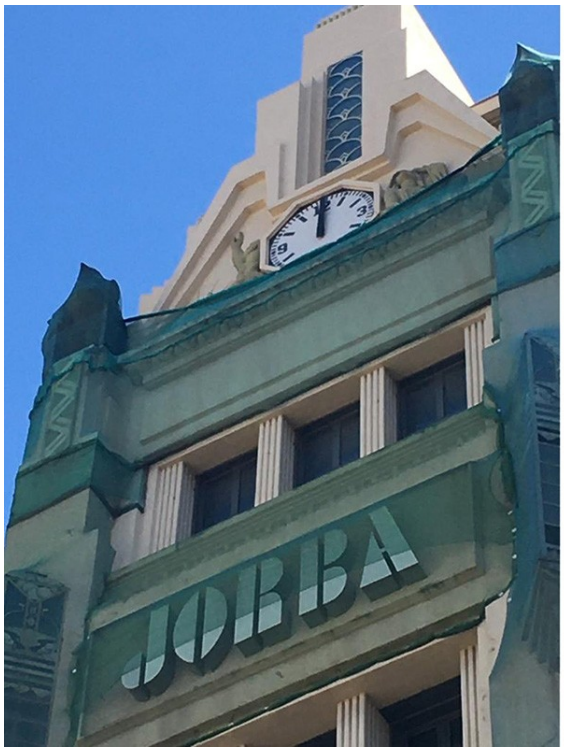
BUGADA AL POU. Setembre 2020

Massa rellotges parats

Ja m'agradaria que tothom fos tan complidor i puntual com el Quintana. El rellotge de cal Jorba ja fa temps que no funciona. Però tampoc no gira rodó el rellotge de la cantonada que hi ha a la façana de l'edifici de Sant Domènec on hi havia el Jorba fundacional i que ara acull, entre altres, Ràdio Manresa. Sospito, com em va veure el lector que me n'informa, que ha estat víctima d'una inacció prolongada provocada pel confinament.

Les tasses del Pou

Em plau començar l'esbandida mensual amb una imatge de l'amic Jaume Quintana, que actualment viu a la localitat asturiana de Llanes. Allà hi va rebre les tasses de recompensa pel micromecenatge per a la renovació del nostre web, **elpou.cat**. Com que és un home amb molta activitat a les xarxes, de seguida va fer-ne una foto i la va penjar a Instagram. Oi que fan goig?

Liked by **elpoudelagallina** and **66 others**

jaquito60 Manresa-Ja els tenim aquí (Manresa-Llanes). Els tres mugs del Pou de la Gallina. Molt cumplidors.

elpoudelagallina Renoi, que bé que hi queden les tasses del

Terrasses arreu

De negoci se'n fa poc. De fet, la crisi sanitària ha fet abaixar persianes a tort i a dret. El petit comerç i la restauració són els més damnificats. A Manresa, amb la reobertura de bars i restaurants i la necessitat de mantenir la distància entre les taules, l'Ajuntament ha estat generós i ha autoritzat, d'una banda, abastar, quan és possible, més vorera i col·locar taules i cadires en indrets inversemblants o que, almenys a la nostra ciutat, anteriorment no s'autoritzaven, com la calçada dels vials. Al centre hi ha un clar exemple al carrer d'Àngel Guimerà i el més "perillós", especialment per la manera amb què es delimita el perímetre (amb travesses de tren i alguna torreta) és el d'aquesta cafeteria del carrer de la Caritat que m'envia un col·laborador de la revista. La terrassa, a més, queda ubicada a mig revolt. Jo, com a mínim, no m'hi asseuria gaire tranquil.

Vetes de mercat

Les crisis generen oportunitats, diuen els experts. Al bar Plaça, ubicat al bell mig de la plaça d'Espanya -de la Independència, de l'U d'octubre o de l'institut, com us vingui més de gust- ho tenen clar. Una lectora hi va retratar una màquina de "vending" que dispensa mascaretes i pots petis de gel hidroalcohòlic, signes dels temps. Amb la fotografia d'una noia amb els cabells blaus de reclam hi podeu comprar una mascareta de tipus quirúrgic per quatre euros, una de les homologades d'altra protecció per vint i, a sota de tot, un potet del gel per quatre euros. Barat no n'és gaire, però potser a algú el salva d'una emergència.

Preqüela dels Tous

Ara que l'Ajuntament ha impulsat una excavació arqueològica per aprofundir en els vestigis del terme a la torre de Santa Caterina, potser també és un bon moment per reconèixer la tasca d'alguns "arqueòlegs urbans" que, passejant per netejar els pulmons del possible virus de la covid-19 fan troballes excepcionals. Com la d'un lector-caminaire que a l'escultura de la Creu de Beuys (situada als peus del pont Vell,) titulada "Manresa Hauptbahnhof" (Manresa estació central) i obra del danès Björn Norgäard, hi ha captat la imatge d'un plantígrad que podria molt ben ser la inspiració de l'osset dels Tous que va catapultar internacionalment la firma.

Binacet

Precisament en una estació, no central sinó la del nord ?la de Renfe al balcó del Cardener, vaja? és la que va servir d'escenari per a la portada del número del **Pou** d'aquest mes. El fotògraf de la revista Francesc Rubí va immortalitzar els descendents de les minyones de Binacet damunt

mateix de la via. Comptava amb permís legal i tot! Em consta que hi ha haver bona predisposició i la connexió històrica ferroviària destil·la un aire ben poètic, alhora que fa lluir l'estació manresana, una de les més antigues de la xarxa estatal i reformada no fa pas gaire.

Tomàs Cabot en fa 90

L'escriptor Josep Tomàs Cabot fa fer 90 anys el 27 d'agost i els amics escriptors i editors el van homenatjar en un acte senzill, en espera del que es prepara per a més endavant, segons em diuen. Pastís i auca del nostre amic Joan Vilamala, amb dibuixos de Jaume Gubianas, un altre col·laborador de luxe de la revista, per a l'ocasió: "Auca de Josep Tomàs Cabot, que desgrana els seus afanys amb motiu dels noranta anys".

La comèdia i la realitat

Dimecres, 26 d'agost. A la Plaça Major fan el pregó de la Festa Major davant d'unes 150 persones en cada una de les dues tandes. Els assistents, tots amb mascareta, ocupen la plaça asseguts a tanta distancia que si un estossega el seu veí no sent ni el soroll. Prèviament els han pres la temperatura abans d'accedir al seient reservat. A menys de dos-cents metres, al final del carrer del Rec, a la placeta del Planter, just a la terrassa de la Vermuteria, s'hi podia veure aquesta imatge: gent absolutament despreocupada, joves i no tan joves drets i asseguts a terra sense respectar cap distància i sense cap mascareta. Segur que ni cap autoritat ni la policia local no n'era conscient, perquè si ho haguessin sigut haurien pres les mesures oportunes, però estaven tots tan distrets amb el pregó que ningú se'n va adonar...

